

# Viss sākās ar kārtīgu sadziedāšanos



LIEPĀJAS MUZEJA FOTO



EGONA ŽĪVERTA FOTO



✍ Ligita Kupčus-Apēna,  
"Kurzemes Vārds"

**G**aidāmo Dziesmu un deju svētku priekšvakarā Liepājas muzeja Kurzemes tautastērpu informācijas centra skatāma izstāde "Lejaskurzemes Dziesmu svētki", kura iepazīstina ar pirmajiem Dziesmu svētkiem, kas norisinājušies Lejaskurzemē 20. gadsimta sākumā. Ekspozīciju veido liecības no muzeja krājuma, kas ir īpaši interesantas, atskatoties uz šo tradīciju 150 gadu garumā.

Liepājas muzeja Kurzemes tautastērpu informācijas centra vadītāja Vineta Solovjova stāsta, ka 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā dziedāšanas svētki ir bijuši īpaši populāri un notikuši visā Latvijas teritorijā, arī Lejaskurzemē, tolaik – Lejas Kurzemē. "Es gribēju atgādināt, ka dziesmu svētki, dziesmu dienas vai sadziedāšanās svētki – kā nu kurā brīdī tos sauca – ir bijuši

Liepājas muzeja Kurzemes tautastērpu informācijas centra vadītāja Vineta Solovjova, atlasot izstādei atbilstošākās vēstures liecības, uzsver, ka vēlējusies atgādināt par to, ka Dziesmu svētki bijuši svarīgi visiem un ka tie ir bijuši ne tikai reizi piecos gados. Sākotnēji pat katru gadu. "Cilvēki tos ļoti gaidīja, tie nav bijuši tik vērīnīgi – tā bija viena diena, kad cilvēki pulcējās Liepājā no tuviem un tāliem pagastiem. Tika organizēti papildus vilcienu un autobusu reisi, regulēta satikme. Dziesmu svētku fotogrāfijās nolasāms liels lepnums, prieks un kopības sajūta."

visos novados un tie bijuši ļoti iecienīti katrā ciemā, katrā novadā, katrā pilsētā," skaidroja V. Solovjova, kādēļ veidota izstāde. Turklāt uz to mudinājis arī šīs vasaras lielais notikums, kad Rīgā no jauna pulcēsies dziedātāji un dejotāji no visas Latvijas, ieradīsies viesi no ārzemēm, lai piedalītos vai piedzīvotu kā skatītāji XXVII Vispārējos latviešu dziesmu un XVII Deju svētkus. "Tie ir svētki, kad īpaši spēcīgi var sajūst latviešu saliedētību un vienotību," uzskata V. Solovjova.

Ekspresizstādei, kas veltīta Lejaskurzemes Dziesmu svētkiem, no muzeja krājuma atlasītas dažādas piemiņas lietas – nozīmītes, suvenīri, arī fotogrāfijas, nošu burtnīcas, svētku programmas un citas vēsturiskas liecības, kas sniedz ieskatu senos notikumos. Tai skaitā arī Dziesmu svētku dalībnieces Marijas Pūpēdes 1948. gadā rakstītās atmiņas par piedzīvoto.

CILVĒKS SAVĀ VIETĀ 3

III Lejas Kurzemes Dziesmu svētki Liepājā 1931. gadā. Dziedātājus savos Bārtas tautastērpos nenoliedzami pamanāmas un starp visiem īpaši izcēlās. Arī mūsdienās – ja kurb dodas, piesaista apkārtējo uzmanību.

Tautastērps (kreisajā pusē) darināts Krotas korim, konsultējoties ar mākslinieku Jāni Sudmali. To valkājusī kora diriģente Marija Vārna. Pēc muzeja datiem – 1932./1933. gads. "Jāteic gan, ka vēlāk izstrādātie tautastērpi tomēr ir precīzāki, pilnvērtīgāki. Šo īsti nevar ņemt par piemēru un sacīt, ka ir tas pareizais," norāda V. Solovjova. Blakus tautastērpiem ir Bārtas kreklis (labajā pusē), ko valkājusī Katrīna Dobele. "Par apģērbu runājot, aicinu izstādē skatāmos eksponātus uzvert vairāk kā vēstures liecības, tā laika interpretācijas par konkrēto tēmu," piebilst V. Solovjova un uzteic cilvēku vēlmi meklēt un darināt svētku drānas. "Tas ir ļoti slavējami."



Muzeja krājumā esošās nošu burtnīcas, arī programmas atklāj, kādas dziesmas savulaik svētkos izskanējušas. "Šeit ir arī skatāms dokuments, kurā komponists Augusts Pinpuks rakstījis Filharmonijas komisijai, piedāvājot savu dziesmu, ko izpildīt svētkos. Lai komisija tad izvērtē, vai varētu tādu ņemt. Tā ka, lūk, bijušas arī šādas situācijas. Vēl kāds dokuments vēsta par to, ka Vaiņode vēlas tādas kā Dziesmu svētku atskaņas nākamajā gadā rīkot savā pašvaldībā un tad nu izklāsta, kā tas tikšot noorganizēts," atradusi V. Solovjova.

# “Zvaigznājā” sanāk visiem

✍️ Ieva Vilmane, “Saldus Zeme”

**M**ūziķe AGNESE RAKOVSKA no savas radošās platformas “Zvaigznājs” atvasinājusi sociālu projektu “Zvaigznāja kubs”. Ar to viņa apceļo Latvijas pilsētas, lai bērniem un jauniešiem paplašinātu redzesloku par mūziku 21. gadsimtā. Digitālā augļu stacija, dziesmas komikss un teksta sacerēšanas pica sajūsmina arī tos, kam “lācis uzkāpis uz auss”.

Pērn “Zvaigznāja kubs” viesojās 23 pilsētās, šogad plānā 30. Vasarā pieturvietā būs arī Kurzemē – 21. jūliju grupas “Triānas parks” lidere vēltīs kuldīdzniekiem. Saldeniekiem paveicās, jo viņiem “Zvaigznāja kubs” atvēra divas reizes rudenī pie Saldus Mūzikas un mākslas skolas ēkas un maijā Muzeju naktī Jaņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzeja pagalmā, kur arī sarunājāmies ar Agnesi Rakovsku, kamēr apkārt zīmēšanā, tekstu rīmēšanā, skaņās un citās izdarībās bija iegrimuši bērni, kas pat nemanīja pieaugušo vērojošos skatienus.

– Skatoties uz apkārt notiekošo, teicāt, ka redzat daudz iemeslu, kādēļ šim projektam bija jāpiedzīst. Kas ir “Zvaigznāja kubs”?

– Projekta galvenā doma – pilnīgi visiem bērniem Latvijā maksimāli augstā līmenī piedāvāt mūzikas izglītību un radīt pieeju tehnoloģijām. SOS ciemati, jo sevišķi Valmierā, mums ļoti mīli. “Zvaigznāja kubs” ir sākums lielākam projektam – “Zvaigznāja klasei” jeb tehnoloģiski aprīkotām studijām vispārīgizglītojošajās skolās. Mūzikas stundām jābūt citādākām, vispirms praktiskām un tik interesantām, ka bērni negrib, lai tās beidzas.

Reiz vēlējos piedalīties kādā pasākumā, bet netiku pieņemta. Manis pašas radīta platforma radošai izpausmei ir arī grupa “Triānas parks”, tāpēc neizbrīnīja, ka atkal nesaņemu gatavu uz paplātes. Izsakoties filozofiski – vien pašai jāiegrovē sava ceļa raksts. “Zvaigznājs” radās arī tāpēc, ka man patīk izmēģināt ko jaunu un esmu ļoti ieinteresējusies par mūsdienu tehnoloģijām.

“Zvaigznājs” ir kā pagarinājums manai līdzšinējai darbībai. Jūtu, ka esmu pietiekami pilnveidojusies māksliniece, lai vairs nebūtu visu laiku uzmanības centrā. “Zvaigznājā” galvenie ir bērni. Pavērojiet viņus – cik viņi aizrautīgi “Kubā” plāno, domā, izmēģina! Tik lielu zinātkāri un enerģiju mums katram vajadzētu uzturēt visu dzīvi, un tad tā neliksies ne stulba, ne slihta.

– Kādēļ jums nezinīši līdzvērtīgi mūzikā zinošiem un prasmīgiem bērniem?

– Radošās industrijas, ieskaitot mūziku, ir ļoti plašs lauks, bet publiskajā telpā runājam tikai par priekšstāvjiem, piemēram, par mani, jo esmu pie mikrofona. Dziļi fonā paliek producenti, skaņu tehniķi un inženieri, programētāji un daudz citu speciālistu, kuri rada mūziķiem un dziedātājiem darba vidi. Par viņiem reti runā, tāpēc daudzi nezina, ka tādi vispār ir. Gribu šo situāciju mainīt, ticu, ka “Zvaigznāja



IEVAS VILMANES FOTO

**“Nebaidies!” Agnese Rakovska iedrošina biklu čiepu pieskarties klavieru taustiņiem.**

kubā” bērns, kurš nekad nebūs solists vai grupas mūziķis, var ieraudzīt savu vietu mūzikas pasaulē.

Vēlos paplašināt ne tikai bērnu redzesloku, tāpēc esmu ķērusies klāt Latvijas izglītības sistēmai. Man bijušas pārsteidzoši pozitīvas sarunas ar Izglītības un zinātnes ministrijas un Valsts izglītības satura centra pārstāvjiem. Viņiem nevajadzēja, lai pierādu, kādēļ mani ierosinājumi būtu standartizējami, jo pasaulē ir pietiekami daudz piemēru un pētījumu. (Kādu skolotāju no Siguldas neizbrīnīja “Zvaigznāja klases” kabinets, jo pirms gadiem desmit līdzīgu bija redzējusi vispārīgizglītojošajā skolā Lielbritānijā.) Latvijā jāzdomā, kā tādu iekārtot skolās un kur atrast skolotājus, kas grib iemācīties strādāt ar digitālām sistēmām.

– Jo...

– ...dzīvojam ļoti interesantā laikmetā – ceturtajā industriālajā revolūcijā. To iesāka internets, bet lēcieni radīs mākslīgais intelekts. Man nav šaubu, ka jaunieši kļūs par prasmīgiem un fleksibiliem darba ņēmējiem, taču svarīgi, lai viņi jau mazotnē tiktu nodrošināti ar būtiskiem resursiem, ieskaitot tehnoloģijas.

Pasaules ekonomikas forumā spriēž, ko nākotnē darīs cilvēks, ja reiz daudz



**Saldeniece rada “picu” “Zvaigznāja” darba burtnīcā. Tajā pavisam ducis uzdevumu.**



**Improvizētā ierakstu studijā parāda, kāda loma mūzikas radīšanā ir tehnoloģijām.**

ko uzticēsīm datoriem un mākslīgajam intelektam. Runā, ka radošums būs darba tirgus atslēga. Tātad, ja mēs jau tagad neveicināsim bērnos radošumu, vēlāk viņi zaudēs vai pat neiegūs savu vietu darba tirgū! Bērniem jāaug ar domu, ka viņiem jāpārspēj programmatūras un jaunākās tehnoloģijas.

– Mūzikas skolotāji ceļ trauksmi, ka viņu mācību priekšmetam samazina stundu skaitu. Vai izglītības programmā ir vieta tavai vīzijai?

– Politikas mainīšana nav manos spēkos, tāpēc komunicēju ar tās veidotājiem un atkārtāju atkal un atkal, cik liela nozīme cilvēka izglītībā ir mūzikai un vizuālajai mākslai. Ne velti Vecās Eiropas aristokrātu bērni runā vairākas valodās, spēlē kādu mūzikas instrumentu, glezno; viņi nediskutē par pašsaprotamiem jautājumiem.

Nesen atgriezies no Berlīnes, kur norisinājās Eiropā viena no lielākajām modulāro sintezatoru konferencēm. Tās galvenais cilvēks savā atklāšanas runā uzsvēra: mūzika ir multidisciplināra, jo māca arī matemātiku, fiziku un citas zinātnes. Tieši tādēļ, manuprāt, mūzikā ikkatram ir vieta.

Latvija tiešām labas akadēmiskas metodes, taču audzēkņi procesā nereti pazaudē atbildi uz vissvarīgāko jautājumu

– kāpēc muzicēju? Mūzikas skolā iemācījos, ka komponists ir Bahs un Šopēns, nevis es, un vispirms jāasniedz abstrakts, konkrēti nedefinēts līmenis, lai sauktos par komponisti. Manuprāt, cilvēks par to kļūst, tiklīdz sacerējis kaut vienu skaņdarbu. Cits jautājums ir – cik labu.

– Kā ceturajā industriālajā revolūcijā varētu mainīt mūsu tautas kultūras etalonu Dziesmu svētkos?

– Man par tiem nemaz nav bail, šie svētki arī nākotnē stiprinās mūsu kopības izjūtu. No otras puses, kolektīvais gars ir labs, bet tautai šobrīd ļoti vajadzīgi spēcīgi indivīdi.

– Cik domubiedru tev ir Latvijā?

– “Zvaigznājs” radās kovida pandēmijā, jo sekoju savam impulsam radīt. Šobrīd “Zvaigznāja” kodolam ir daudzi tuvāki un tālāki cilvēki, vēl vairāk – partneru, kuri ieinteresēti “Zvaigznāja klases” projektā. Saskaņojam arī ar “heiteriem”, kuriem ne visai patīk, ka runāju par izglītību, jo neesmu pedagogs. Man ir pietiekami daudz augstāko izglītību, lai justos kompetenta, turklāt Latvijas Universitātē mācos pedagogiju, doktorantūrā vēlos studēt izglītības modernizēšanu ar digitālām tehnoloģijām. Tā ka nevar man pārmet, ka neko nesaprotu no [ceturtajās industriālās] revolūcijas. ■

# Tradīciju smalkais dzīpars



EDGARA LĀČA FOTO

“Dzīpara” cimdēm skaista ir ne tikai ārpusē, bet glīti kārtīga arī iekšpusē. Cimdū pāris ar kokiem bija vienīgais, kam atlases komisija ziņkārīgi izvēlējās pārbaudīt, vai tiešām kvalitāte līdz galam izturēta. Protams – viss kārtībā!



TERĒZES MATISONES FOTO

Ceļā uz Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem Talsu tautas nama lietišķās mākslas studijas “Dzīpars” vadītājai Sanitai Malikai ir īpašs pagodinājums – pirmo reizi galvenajai svētku izstādei izvēlēti pilnīgi visi viņas kolektīva piedāvātie darbi.

✦ Sanita Liepiņa, “Talsu Vēstis”

Tautas lietišķās mākslas kolektīvs “Dzīpars” pazīstams ar saviem ārkārtīgi smalki adītajiem cimdēm – salīdzinājums “kā cimdus ar roku” šķiet radīts tieši par “Dzīpara” cimdēm, jo, tos uzvelkot, rodas sajūta, ka cimdus kļūst par otru ādu, tāpēc talsenieču darbi iemūžināti pat kādā japāņu izdotā grāmatā. Savukārt citi Latvijas rokdarbnieki palika uz pauzes, kad dziesmu un deju svētku lietišķās mākslas darbu atlases komisija izstādei “Mēs” izvēlējās... pilnīgi visus piedāvātos Sanitas Malikas vadītā kolektīva adītos cimdus.

Lai gan “Dzīpars” nerada tikai cimdus, tomēr kolektīvs pazīstams tieši ar tiem. Tas ar kurzemniecisku lepnumu apgalvo, ka viņu cimdi ir atšķirīgi. “Mūsu izmantotā dzija ir ļoti smalka – viens pavediens sastāv no trīs kārtām,” skaidro Sanita. Darbs ir laikietilpīgs, adatas smalkas, bet to priekšā nepadodas pat kolektīva dalībnieces, kuras jau iesoļojušas astotajā gadu desmitā. Viņas negrib nolaist “Dzīpara” kvalitātes

latiņu. Pārējām nav variantu – jāturas līdz. Smalkais adījums izceļ nianšas darbos, turklāt plānums ir mānīgs – patiesībā cimdi ļoti silti.

Sanita mums pastāsta, ka viņa pati jau vidusskolas laikā sapņoja par pievienošanās tautas lietišķās mākslas kolektīvam “Dzīpars”, taču šķērslis bija attālums. Tomēr vēlāk, kad Sanita jau dzīvoja Talsos, viņa nebūt uz “Dzīparu” nesteidzās. “Es neuzdrošinājos. Zināju, kas un kādā līmenī šeit notiek, un man bija bail,” godīgi atzīst talseniece. “Bet man kaimiņos dzīvo viena meistare, un viņa mani uzrunāja. Atnācu, bet neko līdzīgu neņēmu, jo man bija bail rādīt, ko daru.” Bailes gan izrādījās veltas. Lai gan kolektīva dāmas visas kā viena vēroja, kā jaunā potenciālā dalībniece ada, un sirds drebēja no šī fakta vien, tomēr šodien Sanita atzīst, ka pat nevar aprakstīt, cik ļoti silti kolektīvā viņa uzņemta. Sanita nokļuva pie savējiem, un tā viss sākās. Šobrīd “Dzīpara” rit jau 14. gads, bet vadītājas godā – trešais.

Vadītāja atzīst, ka viņai bija stingra krustmāte, kura pirms skolas dresējusi un nekādas atlaides nav devusi. Viņai ierodoties ciemos, Sanita mukusi, jo zinājusi, ka atkal rokdarbi būs jāarda ārā. “Bet tieši

viņa man ielika pamatus, tāpēc daudzus paņēmienus jau biju apguvusi,” atceras rokdarbiece. Līdz ar to “šoka terapijas”, pievienojoties “Dzīparam”, nebija, taču kvalitātes prasības auga gan. Jautājot, kā tiek testēta kvalitāte, Sanita skaidro, ka, pirmkārt, jau rakstam jābūt iecentretam. Arī intervijas laikā uz galda viņai stāv nesen iesāktis adīklis, kam blakus zīmējums, kurā aprbrīnājami sīki un precīzi izzīmēts cimdīna raksts, – lai zinātu, kur būs ikšķis, kur jānorauc, un cimdus skaisti veidotos. “Es gan skatos, ka mūsu pieredzējušās tantes reti kad zīmē. Es nezinu, kā viņas izskaitļo – es to vēl tikai mācos. Starp citu, mana “Dzīpara” krustmāte mani šeit ievilināja tieši ar to, ka iemācīs adīt tā, lai adījums “iet uz riņķi,” saka Sanita un groza rokās cimdū, lai parādītu, ka patiešām nav redzama vieta, kur sākas nākamā kārtā. “Tie ir knifi, kuri nevienā grāmatā nav atrodamī – var iemācīties, tikai darot. Lai gan es šeit esmu jau daudzus gadus, vien tagad mana kolēģe izstāstīja, ka tad, kad pirkstainis vai dūrainis ir noraukts, iekšā ievilkto diegu neatšuj. Es brīnījos – kā neatšuj?! Bet viņa mazliet notamborē. Valkājot pirkstaiņus, tiem galiņi reizēm nodilst, un tad to pīnīti

attaisa vaļā, mazliet noārda un atada vietā.”

Kad Sanita ada cimdus, viņa nevizualizē tā iespējamo valkātajū. “Man svarīgi, lai patik man pašai. Ja man mazliet sirds daudzās, tad ir īstais,” viņa teic. Pie katra cimdū pāra gan tā neesot, it īpaši, ja toni nav sirdij tuvi. Sanitai ir divi dēli, un reizēm rakstu izvēle tiek uzticēta tieši viņiem. “Jo jauniešiem uz rakstiem ir pilnīgi cits skats. Es vairāk puišiem esmu adījusi, un esmu novērojusi, ka viņiem patīk smagnēji, spēcīgi raksti. Varbūt tāpēc, ka viņi ir jaunie vīrieši. Un tā nebūt nav, ka jaunieši vairs cimdus nevalkā.”

Kā vadītāja Sanita Malika darbu atlasi dziesmu un deju svētkiem piedzīvoja pirmo reizi? “Pirmajā mirklī man bija šoks,” tā viņa atceras brīdi, kad komisija izteica vēlmi izstādei paņemt visus darbus. Daļa aizceļoja arī uz starptautisko izstādi “Latviešu rakstainie cimdi” Sabīlē, un tā dziesmu un deju svētkiem šobrīd nodoti 140 “Dzīpara” darbi. “Protams, mēs esam ļoti pagodinātas! Taču tas mums šoreiz lika atteikties gan no tirgošanās Vērmanes dārzā, gan Brīvdabas muzejā. Jo tur mūs pazīst tieši ar cimdēm un citus darbus nemeklē. Tāpēc šoreiz vienkārši baudīsim svētkus.” ■

## Viss sākās ar kārtīgu sadziedāšanos

1

V. Solovjova piebilst, ka interesants, piemēram, ir dokuments, kur uzskaitīti Kurzemes novada piekto Dziesmu svētku godalgotie kori. “Viņiem ir piešķirtas dažādas balvas, un kādam korim tikusi glezna, kādam – svečturi vai rotu kastītes, bet, piemēram, Rucavas vīru koris saņēmis trīs alus mucīņas.”

V. Solovjova izpētījusi, ka I Lejas

Kurzemes Dziesmu svētki notikuši 1928. gada 4.–5. augustā Liepājā. Dziesmu svētkos piedalījušies 25 kori ar 800 dziedātājiem, kas sapulcējušies pat no attālākajiem Lejas Kurzemes novadiem. Tovasar dziesmu svētki notikuši gandrīz visos Latvijas novados, arī Lietuvā un Igaunijā. 1928. gada 22. jūlijā numurā laikrakstā “Kurzemes Vārds” pausts: “Mūsu Dziesmu svētkiem ir bijusi izcila nozīme mūsu tautas garīgās atsvabināšanās gaitās, viņi kļuvuši par

latvju dvēseles un ilgu paudžiem.”

Savukārt II Lejas Kurzemes Dziesmu svētki 1929. gada jūnijā jau pulcē 71 kori un trīs orķestrus. Tos apmeklēja Valsts prezidents Gustavs Zemgals, Ministru prezidents Hugo Zelmiņš un kara ministrs Antons Ozols.

“Latviešu vēlme pulcēties dziesmu svētkos ir nemainīga neatkarīgi no tā, kāda ir pastāvošā vara,” gatavojot materiālus izstādei, secinājusi V. Solovjova, “jo pat Otrā pasaules kara

laikā 1943. gadā Liepājā notika V Lejas Kurzemes Dziesmu svētki.” Pirmie Vispārējie latviešu dziesmu svētki notika 1873. gada jūnijā, un no tā laika ir veidojusies brīnišķīgā Dziesmu svētku tradīcija, visaptverošākais Latvijas kultūras fenomens, kas cauri laikiem lielā kopkorī pulcē latviešus no visas pasaules.

Izstāde Liepājas muzeja Kurzemes tautastērpu informācijas centrā vēl būs apskatāma līdz pat jūlija beigām, un ieeja tajā ir bez maksas. ■



## Mūzika

◊ 2. jūlijā **Jaņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzeja** pagalmā muzikāls piknīks "Laba oma 365" ar Guntara Rača un Edvarda Strazdiņa dziesmu un dzejas programmu. Apmeklētāji aicināti ņemt līdzi pēc saviem ieskatiem piepildītu piknīka grozu.



◊ 6. jūlijā **Kuldīgā, Kaļķu ielas kvartālā**, latviešu rokgrupas "Lādezers" populārākās dziesmas.

◊ 8. jūlijā **Kuldīgā, Kaļķu ielas kvartālā**, Emīlija Jermola no Ventspils ar grupu un mūzika indiepopa stilā.

◊ 14.-16. jūlijā **Rendā, pie Ziloņa ezera**, metālmūzikas festivāls "Zilonis".

◊ 15. jūlijā **koncertdārzā "Pūt, vējiņi!"** notiks opermūzikas galā koncerts "Liepājas vasara", kurā varēs baudīt slavenu operu uvertīras, ārijas un ansambļu dziedājumus.

◊ 16. jūlijā **koncertzālē "Lielais dzintars"** Starptautisko Siguldas opermūzikas svētku iestudējums – itāļu komponista Džakomo Pučīni opera "Bohēma" ar izcilo soprānu Maiju Kovaļevsku titullomā.



◊ 21. jūlijā Saldus novada **Striķu muižas parkā** Ērika Loka koncerts ar stāvēizrādes elementiem "Ar prieku par prieku".

◊ 21. jūlijā **Sauleskalna estrādē Talsos** gaidāms grupas "Zodiaks" atvadu turnejas "Zodiaks atgriežas" koncerts.

◊ 21. jūlijā **Kuldīgas pilsētas estrādē** "Dons", "Soul Train" koncerti.

◊ 22. jūlijā **Liepājas stadionā "Daugava"** notiks šovasar vienīgais grupas "Prāta vētra" koncerts Latvijā, turpinot koncerttūri "Gads bez kalendāra".

◊ 22. jūlijā **Rojas brīvdabas estrādē** izskanēs grupas "Jumprava" labāko dziesmu koncerts.

◊ 22. jūlijā **Kuldīgas pilsētas estrādē** grupu "Klaidonis", "Petersons Band", "Tirkizband" koncerti.

◊ 22. jūlijā **Kuldīgā, Kaļķu ielas kvartālā**, pianists Vestards Šimkus un jaunā pianiste Annika Lanka.

◊ 22. jūlijā **Kuldīgā, "Vietā"** (Piltenes ielā 25a), pasākums "Underground Kuldīga 2023". Uzstāsies grupas "Nostra", "Calico", "Zig Zag" un dīdžeji "Mr. Roughboy", "Salmz", "Reanimators".

◊ 27. jūlijā **Kuldīgā, Pilsētas dārzā**, pasaules mūzikas festivāls "Porta 23".

◊ 27. jūlijā **koncertzāles "Latvija"** jubilejā: Ksenija Sidorova (akordeons), Aigars Reinis (ērģeles), Reinis Zariņš (klavieres).

◊ 28. un 29. jūlijā **Saldū, Kalnsētas parka estrādē**, norisināsies Latvijā vecākais rokfestivāls "Saldus saule". Piedalīsies "Pērkons", "Inokentijs Mārpls", "Līvi", Ivo Fomins, "Linga", "The Sound Poets", "Oranžās brīvdienas", "Lapsene", "The Hobos Club", "Audiokvartāls" un citi.

◊ No 28. līdz 30. jūlijam **Rendā** dziesminieku festivāls "Trubadūrs".

◊ 29. jūlijā **Kuldīgas pilsētas estrādē** "Grandiozā nakts Kuldīgā".

## Teātris

◊ 13., 14. un 15. jūlijā pēdējo reizi šogad **Talsu novada Upesgrīvā**, aktiera Mārtiņa Vilsona verandā, būs skatāma izrāde "Čaks lauku mierā Vilsona verandā", bet 27. un 28. jūlijā – "Ziemeļnieks". Izrādes turpinās doties izbraukumos, bet verandā kādu laiku nenotiks.

◊ 22. jūlijā **Kuldīgas pilsētas estrādē** Tutas koncerts "Ačgārnā diena".

◊ 23. jūlijā **Talsos, Sauleskalna estrādē**, būs skatāms mūzikls "Mūzikas skaņas".

## Citas lietas

◊ 30. jūnijā **Talsos** ar vietējā fotokluba izstādes "Talsu pilsētas svētki toreiz un tagad" atklāšanu sāksies un līdz 2. jūlijam turpināsies Talsu pilsētas svētki jeb Vasaras vidus svinēšana. 1. jūlijā svētku programmā, kuru vadīs Aivis Ceriņš, būs gan Gardēžu laukums, gan rīta kafija ar pūtēju orķestri "Talsi", gan dziesmu, gan deju stunda. Iedvesmas stāstos "Mēs esam Talsi" piedalīsies Rihards Zaļupe, Kašers, Ildze Ose, Artis Raitums, Maija Laukmane. Izskanēs dziedātājas Grētas, kā arī grupas "Sudden Lights" un Aminatas koncerts. Tiks atklāta Intara Busuļa koncerttērpu ekspresizstāde. Neizpaliks arī spēkavīru cīņas, tirgus, radošās darbnīcas, karuseļi un citas aktivitātes, kas priecēs svētkos. Savukārt 2. jūlijā makšķernieki pulcēsies pie Talsu ezera sacensībās "Plunkšķis ausmā", kam sekos orientēšanās piedzīvojums "Vai pazīsti Talsus?" un erudīcijas spēle "Šito es zin". Pilskalnā notiks ekumeniskais dievkalpojums, kā arī paraugdemonstrējumi dejās ar suni.

◊ 1. jūlijā **Ventspilī** Jūras svētki.

◊ 8. jūlijā **Jūrmalas parkā Liepājā, arī Jūrmalcieņā un Pāvilostā** varēs baudīt plašu Jūras un Zvejnieksvētku programmu.

◊ 14. jūlijā Saldus novada **Remtes pils "Rožu svētkos"** koncertēs Rūta Dūduma-Ķirse un Jānis Ķirsis.

◊ 22. jūlijā **Jaņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzejā** nebijis apvienojums – kultūras programma un krāmu tirdziņš.

◊ 29. jūlijā **Kuldīgas Galvenajā bibliotēkā** tikšanās ar mākslinieci Aivu Šteinu, līdz 29. jūlijam apskatāma viņas gleznu izstāde "Piecas darbdienas un divas brīvdienas".

◊ 28. un 29. jūlijā **Kuldīgas pilsētas dārzā** Demokrātijas festivāls.

## Māksla

◊ No 3. līdz 12. jūlijam **Saldū** keramikas simpozījs "K.U.R."

◊ Līdz 14. jūlijam **Kuldīgā, Līvijas Rezevskas izstāžu zālē**, Liepājas Tautas lietišķās mākslas studijas "Liepava" izstāde "Galvassegas": kurzemieču vainagi, kaspīnes, sievu cepures, mūsdienu galvassegas.

◊ Līdz 29. jūlijam **Talsu novada muzejā** apskatāmas divas sabiedrībā pazīstamu Latvijas Mākslas akadēmijas profesoru gleznu izstādes Vijas Zariņas "Ainavas ģenēze" un Kaspara Zariņa "12+1".

◊ Līdz 8. augustam **Kuldīgas Mākslinieku rezidencē** grafiķes levas Maurītes, grafikas un skaņu mākslinieka Arņa Martinelli izstādes "Ariadne" atklāšana.

◊ Līdz 11. augustam **Kuldīgas novada muzejā** Martas Safonovas gleznu izstāde "Mirkļis dabā".

◊ Līdz 20. augustam **Kuldīgas novada muzejā** fotoizstāde "Dziesma. Deja. Svētki".

## Mantojums

◊ No 30. jūnija līdz 9. jūlijam **Rīgā** norisinās un 150. gadadienu svin tradicionālie Dziesmu un deju svētki, kuros piedalīsies visu reģionu pārstāvji.



◊ 1. jūlijā **Liepājas Lutera baznīcā** rīta dievkalpojuma laikā tiks iesvētītas baznīcas vēsturiskās "Hammond" ērģeles, jo beigusies to restaurācijas pirmā kārtā. Par godu šim notikumam koncertu sniegs vokālā grupa "Putni", skanēs programma "Hildegardes meditācija", piedalīsies ērģelniece Kristīne Adamaite, dziesminiece Anta Eņģele un sitaminstrumentāliste Virdžīnija Laube-Vītiņa.

◊ Līdz 10. septembrim **Liepājas muzejā** skatāma krāšņa izstāde "Mirkļis pirms", kas veidota sadarbībā ar izcilo modes vēsturnieku Aleksandru Vasiljevu. Ekspozīcija kazu tērpi no 19. gadsimta sākuma līdz 20. gadsimta otrajai pusei, kas atklāj šī nozīmīgā mirkļa svinīgumu, modes tendences, gaumes un skaistuma izjūtu.